

get over til den næste Sag paa Dagsordenen." Denne Beslutning blev taget med 50 Stemmer mod 16. Nu er der siden den Tid forefaldet mærkelige Ting og bl. a. det, at vi ere komne fra provisoriske Tilstande ind i lovlige. Jeg vil derfor uden Hensyn til, hvorvidt vi ere komne ind paa en heldig eller uheldig Maade, tillade mig at benytte Anledningen til at gøre en Henstilling til den højtærede Kirkeminister, nemlig om enten, som den ærede sidste Taler antydede, at hævne Resolutionen og altsaa ophæve det kirkelige Raad, eller ogsaa at søge denne Substitution varigt befestet gennem en Lov. Jeg vil altsaa tillade mig at spørge, om den højtærede Minister har tænkt paa at gøre det ene eller det andet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenflesh): Naar det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne) paa ny rejste Spørgsmaalet om det kirkelige Raad, da skal jeg sige, at det kunde ikke falde mig ind her at ville indlade mig paa en Diskussion om denne Sag, som ikke hører ind under dette Lovforslaags Behandling, men jeg skal dog blot bemærke, at naar det ærede Medlem syntes at mene, at den Virksomhed, som Kirkeraadet hidtil har udøvet som Raadgiver for Ministeriet, passende kunde henlægges til Rigsdagen, saa forstaar jeg ærligt sagt ikke det. Jeg kan ikke tænke mig, at vi i Modsatning til dem, som anse Rigsdagen for ganske konfessionsløs, skulde komme ind paa at betragte Rigsdagen som den højeste kirkelige Autoritet, baade i dogmatisk og i anden Henseende. Naar Kirkeraadet staar som Vejleder, som Raadgiver for Ministeriet, saa er det særlig i administrative Spørgsmaal, som aldrig have været og aldrig kunne tænkes henlagte til den lovgivende Forsamling.

Det vil heller ikke ligge nær for mig at besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) rettede til mig, nemlig om jeg i Djebfløket paatænter at gøre noget i Retning af enten at ophæve Kirkeraadet eller at løvfæste det. Komme vi til en Forhandling om en kirkelig Forsatning, komme vi til en virkelig kirkelig Forsatning, saa vil det falde af sig selv, at enten indgaaer Kirkeraadet som Led i en saadan kirkelig Forsatning, eller ogsaa vil det samtidigt bortfalde.

Falkenstjerne: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsgbro): Folketingsmanden for Vejle Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Falkenstjerne: Jeg vil kun sige til den højtærede Kirkeminister, at det selvfølgelig ikke var min Mening, at Ministeriet skulde rette Spørgsmaal her til Folketinget og Rigsdagen, og at Rigsdagen som saadan skulde indtræde i den Virksomhed, som Kirkeraadet har. Noget saadant kunde naturligvis aldrig falde mig ind at mene eller at sige. Men efter Grundloven skal, som det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) gjorde opmærksom paa, Kirkens Forsatning ordnes ved Lov, og naar man fra Regeringen imellem Rigsdagen og Regeringen indstuder et Raad, som Rigsdagen ikke har løvfæstet, saa er man derved gaaet bort fra det, som er Grundlovens Forudsætning, og som er dette Tings mindste Forbring, at Vejledningen kommer fra dette Tings Side. Selv om dette sker gennem et Mellemed, som Ministeriet kunde ønske oprettet, maa det dertil have dette Tings Samtykke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenflesh): Jeg skal blot bemærke, at jeg troede ikke, at man paa nogen Maade kunde opfatte Kirkeraadet som et Mellemed mellem Rigsdagen og Regeringen. Det har aldrig været Meningen med Kirkeraadet. Derfor forekommer det mig, at for saa vidt kan Kirkeraadet ikke staa Rigsdagen i Vejen.

Falkenstjerne: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsgbro): Folketingsmanden har Ordet for en kort Bemærkning.

Falkenstjerne: Hvis det hænger rigtig sammen, som jeg oplyste før, og som det jævnlig offentlig er blevet udtalt, at Kirkeraadet giver Ministeriet Raad med Hensyn til Fortolkninger af Love, som f. Eks. med Hensyn til Fortolkningen af Valgmenighedsloven, med Hensyn til hvad der er stet lige over for disse forskellige Valgmenigheder, saa er Raadet ganske vist et Mellemed mellem Regeringen og dette Ting, som dette Ting nødvendigvis maa blive ved at kræve ud af Verden.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.